

עורכת ראשית: שוש ברקאי

רכז המערכת: עדנה פיינר

עריכה לשונית והגהה: חיה פלג

חברי המערכת: נילי אברמוב, מאיר אזור, זהר ארנון, צביקה ביקל, מלי ברוש, רות גבאי, רוחה הראל, אשר הרשקוביץ, לאה טל, מיקי להב, אסתר לופי, עדנה פיינר, חיה פלג, יונה פלג, יעל רטנר, נורית שטרנברג, יצחק שפילמן, גיקלין תורגמן.

צלמת המערכת: יונה פלג

כתובת המערכת: עמותת תפוח"ח - העמותה לקידום תרבות, פנאי וחינוך קרית המוצצה בנווה ירק.

המו"ל: עמותת תפוח"ח, דרום השרון.

אתר אינטרנט: <https://bit.ly/3myaGY7>

גרפיקה: אנה קירי. הפקה: מנדל.

תכנית "נוף ירקון" הוד השרון

מאת: עדנה פיינר - ירקונה



תעסוקה ודרכים. בתכנית המתאר הכוללת של הוד השרון שהיא בתוקף וגם תמ"א 1/48 (שבוטלה) הציעו בשטח האמור 6000 יח"ד וכעת התכנית החדשה כוללת 9000 יח"ד.

התקיים דיון במליאת הועדה לתכנון ובניה "דרום השרון" בתאריך 17.6.2024 בו התקבלה החלטת המליאה מספר 2024003 (סעיף 1) להגיש התנגדות ל"נוף ירקון". המושבים ירקונה, גני עם ועדנים וכן משק קורקט מירקונה מתנגדים אף הם לתוכנית.

תוכנית "נוף ירקון" הינה תכנית מפורטת שתוכננה על ידי משרד השיכון למתחם נוף ירקון הוד השרון. תוכנית/הר 2050. (הר/400).

התוכנית כוללת 9000 יחידות דיור, אזורי תעסוקה ומבני ציבור, וכן כביש החוצה את הישובים ירקונה וגני עם. התכנית מפקיעה 4 חלקות ב' במושב ירקונה הכוללים מבנים חקלאיים חדשים ובכלל זה לול עם 72000 אלף עופות מטילות ושטחים חקלאיים נטועים ומעובדים. היעוד המוצע של החלקות החקלאיות המופקעות הינו



המועצה האזורית דרום השרון

חברות וחברים יקרים,

בימים אלה של מעבר מהקיץ אל הסתיו, ולקראת פתיחתה של שנה חדשה, התקווה מתגברת והלב מייחל לשנה אחרת, בה הימים הקשים יהיו מאחורינו, ימים אלה עוד יגיעו, ונכונה לנו תקופה של איסוף השברים ובנייה מחודשת. תקופה בה נוכיח שכל ישראל ערבים זה לזה לא רק בעתות של שבר, אלא גם בעתות של שקט. תקופה בה ננציח את הנפלים, בהם בנים ובנות מקהילות דרום השרון, אך נוסיף לבנות ולפעול לאורם.

תודה לכם על תרומתכם לחוסן של קהילות דרום השרון שלנו, דרך ההתמודדות, ההתנדבות והמעורבות החברתית שלכם. כמי שחוו את שנותיה של מדינת ישראל בימיה הקשים והטובים, אתם נותנים לנו השראה בדרככם. שמחנו לנסות ולייצר שגרה גם במציאות המורכבת הזו ולהמשיך לקיים אירועי תרבות וספורט, הרצאות ומפגשים, ולפתח את הפעילות לוותיקי המוצצה בהובלת עמותת תפוח"ח לקידום התרבות, פנאי ותיקים וחינוך ביישובי דרום השרון, לצד פעילות אינטנסיבית ובלתי מתפשרת לחיזוק הביטחון במועצה ולהיערכות לכל תרחיש ביטחוני, בתקווה שזה לא יגיע.

מי ייתן ונמשיך בפעילות ובעשייה המשותפת בימים שקטים ושלווים יותר. מי ייתן ונחוה ימים של שגרה ונוכל להמשיך להגשים את חלומותינו הקהילתיים והפרטיים.

אני מאחלת לכם ולבני ובנות משפחותיכם ולכל קהילת הוותיקים בדרום השרון שנה מתוקה באמת, שנה שגרתית ושקטה, שנה של חוויות יפות ורגעים משפחתיים טובים, שנת בריאות ושלווה.

אלכס מלך האבי

אשרת גני גון - ראש המוצצה

שמיעה, שהייה במוסד גריאטרי ושירותי שיקום בקהילה. האחריות על אספקת מכשירי שיקום וניידות עוברת ממשרד הבריאות לקופות החולים, בשתי פעימות: 01.04.2024- למכשירי השיקום והניידות הפשוטים. ב-01.10.2024 למכשירי השיקום והניידות המורכבים.

מרחיב את הצו

ביום 28.08.2024 חתם שר הכלכלה והתעשייה על צו המרחיב את אפשרויותיו של חבר אגודה להצביע באמצעות **יפוי כוח** שניתן לקרובו. מיופה הכח יוכל להצביע במקומו באסיפה הכללית לתקופה של שנה ממועד מתן ייפוי הכוח. צו זה בתוקף עד ל-01.08.2025. לפני כן היה ניתן ייפוי כוח לבן/ בת זוג או לחבר אגודה אחר כאשר החבר שווה בחו"ל. על פי צו זה קרוב יכול להיות בן/בת זוג, אח- אחות, הורה, הורי הורה, צאצא.



עמותת תפוח - דרום השרון

חברות וחברים יקרים, ותיקות וותיקי המועצה,

עם בואם של חגי תשרי, ברצוני לאחל לכם/ן שנה טובה. מי ייתן ותהא זו שנה שתביא עמה רוחות של שלום, אושר ותקווה.

השנה החולפת, מאז ה-7 באוקטובר, הייתה שנה שזעזעה את חיינו, שנה בה נחשפנו לזוועות האיומות שטלטלו את כולנו.

עם כל הכאב העמוק, למדנו גם, כי החוסן שלנו חזק מכל, ראינו כיצד הקהילה כולה התגייסה לסייע בעת המשבר שפקד אותנו, כיצד החיבוק החם והערבות ההדדית התחזקו, והבנו כמה חשוב שנישאר **מחוברים ומאוחדים**.

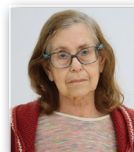
אתם/ן, תושבי ותושבות דרום השרון הוותיקים/ות, מהווים את עמוד השדרה של הקהילה שלנו. חוכמתכם, ניסיונכם ותרומתכם הרבה הם נדבך חשוב בעיצוב פני היישובים והמועצה שלנו.

כולי תקווה כי השנה החדשה תביא עימה בשורות טובות, ותאפשר לנו להמשיך ולפעול יחד למען קהילתנו.

אסיים בתפילה לשובם הביתה של כל החטופים והחטופות בשלום, ולשלומם של כל חיילי וחיילות צה"ל וכוחות הביטחון.

שיהיה חג משפחתי, מקרב ובטוח!

מידית כץ
מנכ"לית עמותת תפוח
דרום השרון



חישות וותיקי דרום השרון
אספה: יעל רטנר, מושב ירקונה
| yaratner@gmail.com

ה-7 באוקטובר בעין אישית

אמני המועצה מוזמנים לקחת חלק בתערוכה קבוצתית בנושא החוויות שחווינו מאז שבת ה-7 באוקטובר. התערוכה תוצג במבואת הכניסה לבניין המועצה בחודש אוקטובר. ניתן להגיש את העבודות עד 23.09.24. לפרטים ניתן לפנות לאורית לוטרניגר 052-4202718.

קבוצת תיאטרון חדשה

בקרב תוקם קבוצת תיאטרון פלייבק לגילאי מעל 55. בקבוצה יספרו סיפורים ויאולתרו אלתורים, ילמדו את קסם האימפרוביזציה בשלל טכניקות. המפגשים יתקיימו מדי שבוע ביום שני בבוקר בשעה 10.00 במרכז הצעירים במועצה. אין צורך בניסיון קודם. לפרטים והרשמה: חני דוק-0523343838 גלי זמיר-0509303331

מחפשים אנשי מקצוע

עמותת תפוח בד"ר השרון מזמינה אומנים/יות, מפעילי/ות חוגים וסדנאות, מרצים/ות, מדריכי/ות טיולים וכו' להעברת פעילות קהילתית לוותיקי המועצה במועדונים ומרכזי היום. יש לפנות למיטל גלעד – 03-9000595

פעילות בקידום בריאות

המשתתפים במועדון "קפה בשדה" בשדה ורבורג, זכו (בשיתוף האקדמיה לאחיות קמפוס" מאיר" וסטודנטים), ליום פעילות בנושא הומור, צחוק ובריאות. בסיום הפעילות המשתתפים הביעו את דעתם עד כמה ההומור השפיע על מצב רוחם ודחק הצידה מכאובים.

לא באותה פרופורציה

בעשר השנים האחרונות גדל מספר מקבלי גמלת אזרח ותיק ב-40 אחוז ומקבלי גמלת סיעוד עלה ב-100 אחוז. בהשוואה בינלאומית, ישראל נמצאת במקום גבוה בשיעור הסיעודיים בני למעלה מ-65 בקהילה, אך במקום נמוך בשיעור המטופלים במוסדות. מספרם של מקבלי גמלת סיעוד דרך ביטוחי הסיעוד של קופות החולים גדל בתקופה זו בשיעור חד אף יותר- פי שניים וחצי!

שינויים לזכאים לסיוע

קשישים זכאים לסיוע בתשלום או במימון מלא של מכשירי

קהילה זהקמה בחוצון הוותיקים צור יצחק



תמונה של פנסיונרים במועדון

מאת: אשר הרשקוביץ - צור יצחק



בכתבה השתתפו מורן סלע מנכ"לית היישוב ויהודית הלר נציגת הגמלאים בוועד היישוב

המועדון אנחנו מקפידים להגיע ככל האפשר לאירועים שמתקיימים בו.

אוכלוסיית הפנסיונרים בצור יצחק מונה כ-600 איש/ה וכוללת אנשים שהגיעו מכל אזורי הארץ ממגוון מקצועות. **יהודית הלר** נבחרה בקיץ 2023 לייצג את הגיל השלישי מול וועד היישוב. היא פעילה מאוד בייצוג הגמלאים, ומעלה את צרכיהם ובקשותיהם. היא מנהלת את קבוצת ה"פרלמנט" בווטסאפ, בה נמצאים רוב המבוגרים (מי שאותר או מי שפנה ונרשם) ושם היא מפרסמת את הפעילויות הצפויות הן במועדון והן בתחומי היישוב והמועצה.

לדברי יהודית: "מועדון הגמלאים הוקם לפני כשנה וחצי אך מתמודד עם קושי למשוך קהל גדול לפעילויות שמתקיימות בו".

יהודית מתרשמת שמאז פתיחת המועדון (מועדון הגמלאים צור יצחק-בוייז), מורגשת התקרבות והיכרות אישית ברוכה בין הגמלאים. הם מגיעים מידי יום א' בשבוע למפגש לקפה, שיח חברתי או משחק בשעה 8 בערב. כמו כן נוצרים היכרויות חדשות וחברויות בעקבות מפגשים באירועים ותוכניות מגוונות שמתקיימות במהלך השבוע. אני משער, שהמידע על הנעשה במועדון לא מגיע לרבים מהוותיקים ביישוב, כי לחלקם יש קושי ברכישת המידע דרך האינטרנט או ערוצי הקבוצות בסלולרי.

המשך בעמוד 8

צור יצחק, יישוב קהילתי השוכן בסמוך לכביש 6, באזור השרון המזרחי, על צלעו המזרחית של רכס הכוכב, כחמישה קילומטרים מזרחית לכפר סבא. היישוב משתייך למועצה האזורית דרום השרון.

הוקם במסגרת תכנית להקמת יישובים חדשים בישראל, במטרה לחזק את הנוכחות היהודית באזור ולספק פתרונות דיור לאוכלוסייה מתרחבת במרכז הארץ. אירוע הנחת אבן הפינה ליישוב התקיים בשנת 1998. היישוב נקרא על שמו של יצחק רבין, ראש הממשלה לשעבר שנרצח בשנת 1995.

מורן סלע, מנכ"לית היישוב מספרת כי "בשנים הראשונות להקמתו, היה קצב אכלוס היישוב מתון, אך עם סיום שלבי הבנייה הראשונים, התרחשה תנופה משמעותית באכלוס". היישוב מאופיין באוכלוסייה צעירה ומגוונת, הכוללת משפחות רבות עם ילדים. מדוח מרשם האוכלוסין 2022 עולה שמספר התושבים הינו כ-7300 ושכמחצית מתושבי הינם ילדים מגיל 0-18 והיישוב ממשיך לגדול ולהתפתח.

משפחות צעירות רבות הגיעו ובעקבות הילדים, רכשו הורים ופנסיונרים דירות, כדי להיות קרובים לילדיהם ונכדיהם.

אשתי פביאן ואנוכי הגענו ליישוב לפני כ-10 שנים. הרבה מאד השתנה לטובה בזמן שחלף הן מבחינת שירותים, אירועי תרבות מגוונים ואף הקמת מרכז מסחרי מצוין. היער שגובל ביישוב מעניק למטיילים בו "מלוי מצברים" רוחני ובריאותי כי קל ונעים מאוד לטייל בו. מאז פתיחת

סוכות חג אסיף שלום ושמחה יוסיף

מאת: לאה טל - כפר מלל



בסוכות במדבר, עת בני ישראל יצאו מעבדות לחרות והם מתכוננים לקראת הכניסה לארץ.

לישיבה בסוכה ערך חינוכי. היציאה מדירה של קבע לישיבה בסוכה ארעית מחזקת הערכה לביתו. יהיה האדם מרוצה, שמח בחלקו וגם מאותגר.



ארבעת המינים - אגודה אחת

לולב, אתרוג, הדס וערבה שהם מיני צמחים המייצגים את הפן החקלאי של חג הסוכות. כל אחד שונה במהותו ומיצג את יחודו ושונותו כאדם בחברה. אגודתם יחד כביטוי לכמיהה ואיחולים לאחדות לבבות בעם, אמן לו יהי רצון גם בימינו. ונאחל לנו שאת חג סוכות נחוג השנה בתבונה ובהגנה...



חג סוכות מדבר במיוחד אלינו תושבי המועצה - החקלאים צמודי קרקע ובעיקר אל הוותיקים. הרי זכינו לחוג בסוכות ממש בטבע, מצועפים בצמחיה ירוקה, יושבים בסוכה, נושמים ניחוחות הדסים ואתרוגים, סביבנו צמחיה צבעונית פורחת וריחנית.

המשמעות של סכה וסך

מיד עולה המובן של סך סוכך - זה כסוי אשר מגן. אפשר לחפור במילים סך וסכה ולגלות זרעים של סך במובן סכה מרככת בשמן מקילה. וגם רמז לכסוי וסכו. הכינוי סכת שלום, מתאר מצב אדיאלי או אוטופי המבטא כיסופים לשלום כללי ועולמי. כך אנו מאחלים בטחון והגנה, ערכים כה מוערכים ונדירים המדברים ללב כולנו במיוחד בימינו אלה.



מועדו של חג הסוכות כחג אסיף

המועד של חג הסוכות חל באמצע החודש, כאשר הירח מלא ומאיר כאופייני לחגי ישראל, ככתוב בתורה: "בחמישה עשר יום לחודש השביעי הזה שבעת ימים לה'." (ויקרא כ"ג ל"ד).

הסוכה מזכירה גם את הסוכה של החקלאי הישראלי, סוכת הגן והכרם שהיא מגן ומחסה מלהט-השמש ומצינת-הלילה. ואכן זה גם הזמן של אסיף התוצרים החקלאיים בסיפוק רב בהודיה ושמחה. חג הסוכות שופע במצוות: "ושמחת בחגך והיית אך שמח" (דברים ט"ז, ט"ו).

ערך היסטורי ויעודי לישיבה בסוכה

לישיבה בסוכה גם פן היסטורי ערכי והטעם: "בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים" (ויקרא כ"ג מ"ג). זהו ערך חשוב לזכור את הישיבה

על ההומור והצחוק

"צחוק הוא הדרך של האנושות להימלט מהסבל" דיפאק צ'ופרה

מאת: חיה פלג – כפר מעש



הצחוק מדבק, סביר יותר שתצחק בסביבת אנשים מאשר כאשר אתה לבד, ולחברותא יש עוד הרבה יתרונות נוספים.

"פורטל הבריאות הנפשית בישראל" מדגיש כי צחוק גורם לך להרגיש טוב. וההרגשה הטובה שאתה מקבל כשאתה צוחק נשארת איתך גם אחרי שהצחוק שוכך. הומור עוזר לך לשמור על השקפה חיובית ואופטימית גם בזמן של מצבים קשים כמו אכזבות ואובדן. הצחוק הוא יותר מאשר הפוגה ממתח וכאב, הוא מעניק לך את האומץ ואת הכוח למצוא מקורות חדשים של משמעות ותקווה. אפילו בזמנים הקשים ביותר, צחוק - או אפילו פשוט חיוך, יכול לגרום לך להרגיש טוב יותר. צחוק באמת מדבק – אתה רק שומע צחוק ותאי המוח שלך קוראים לך לחייך ולהצטרף.

במהלך השנים פותחו פעילויות וסדנאות המבוססות על הומור במטרה להשיג את כל השיפורים שהצחוק מאפשר.

פרופסור לידה אמיר ערכה מחקר מקיף על תרומות ההומור והצחוק והיא מדגישה שההומור משפיע גם על איכות חיי המטופלים בבתי החולים. כולנו מכירים את את הליצנים הרפואיים, המגיעים לבתי חולים ומצליחים לשעשע אפילו חולים במצבים קשים ובכך לשפר את מצב רוחם ולהקל על הכאב. כדברי לידה אמיר: "אין הרבה צחוק ברפואה אבל יש ויש רפואה בצחוק!"

נשאלת השאלה ומה אם אין לנו חוש הומור מפותח ואין לנו מצב רוח?!

כל המומחים ממליצים: להתאמן בהמלצות הנ"ל ולהשתדל לחייך ולצחוק בכל הזדמנות! להשתתף בפעילות קבוצתית, במפגשים ניתן לשלב הומור וצחוק ליצירת אווירה עליזה ומהנה של צחוק ושימחת חיים: לספר בדיחות, לשתף סיפורים משעשעים מעברינו או מדברי נכדינו, לשחק משחקי חברה משעשעים, (זוכרים את "אמת או חובה", וכמה נהנינו והתרגשנו?) לצפות יחד בקומדיות או בפילמונים מהעבר שתמיד מעלים חיוך על שפתינו. ומי שיכול גם לשלב הומור עצמי- ירוויח כפליים. אני משתדלת לאמץ כמה מההמלצות, מציעה לכם לנסות כי אין מה להפסיד.

הצחוק וההומור תורמים לאיכות חיינו ולאופשינו ונפש מאושרת היא נפש בריאה!

* מומלץ לעיין באתר – פורטל הבריאות הנפשית בישראל, בו ישנן המלצות טובות לחיים -
<https://www.mh-israel.co.il>

מחקרים מלמדים אותנו שההומור והצחוק הם לא רק בידור מהנה כי הם מעניקים לנו יתרונות בריאותיים רבים. הצחוק מעורר הפרשת הורמונים (אנדופינים), המפחיתים תחושת כאב, משפרים מצב רוח, מחזקים את מערכת החיסון ובכך מסייעים גם לשיפור הזיכרון ולהתמודדות עם דיכאון. אך מה לעשות שהחיים אינם פשוטים ומזמנים לנו מלחמות, אובדן בני משפחה יקרים וחברים, מחלות, כאבים, ומצוקות שונות...



להלן מבחר הצעות שאספתי ממחקרים ומהמלצות פסיכולוגים:

- לאלץ עצמנו לחייך! המומחים ממליצים למשוך באופן מלאכותי את השפתיים לחיוך ל-20 שניות, כמה פעמים ביום. לטענתם המוח אינו מבחין בין חיוך טבעי לחיוך מאולץ. לבלות כמה שיותר עם אנשים משעשעים ושובבים שצוחקים בקלות גם על דברים יומיומיים. להימנע מהתחברות עם אנשים שליליים, שרואים רק שחורות.
- ותנו חיוך, גם כך סתם, לאנשים במעלית, לשכנים שפוגשים ולמלצר במסעדה, לרוב הדבר יאיר את פנינו וגם את פניהם.
- לצפות בסרטים משעשעים ולהפחית את השעבוד שלנו לחדשות בטלוויזיה וברדיו, שגורמות לנו עצבות.
- לבחון יום יום את הדברים הטובים בחיינו ולנסות להיזכר במצבים משעשעים מחיינו.

זה גם הבסיס לכל סדנאות הצחוק, כפי שקראתם בגיליון זה בעמוד 2 על הפעילות שהתבצעה במכללת הדרים בשדה וורבורג.

בסדנאות צחוק שבהן השתתפתי, פורץ המנחה בצחוק מלאכותי ומזמין את הקבוצה להצטרף. בהתחלה מעטים מצטרפים אך לאט לאט כולם נדבקים ומתגלגלים מצחוק.

תמונות ניצחון

מאת: יצחק שפילמן, כפר מעש



תצלום הצנחנים ליד הכותל המערבי הוא התצלום המפורסם של הצלם דוד רובינגר מה-7 ליוני 1967. הצילום הפך מאז לאחד הידועים ביותר בתולדות מדינת ישראל ולאחד מסמלי מלחמת ששת הימים והקרבות על ירושלים. התצלום פורסם לראשונה בעיתון "הניו יורק טיימס" ב-11 ביוני 1967. בישראל הוא פורסם לראשונה בשער מוסף "הארץ" ב-16 ביוני. על מנת להנציח את הניצחון הודפסו עשרות אלבומי ניצחון ובכולם מופיעה תמונת הצנחנים.

"דגל הדיור" - הוא דגל ישראל מאולתר, עשוי בד לבן ודיור, שהונף ב-10 במרץ 1949 על ידי חיילי חטיבת הנגב, לאחר כיבוש משטרת אום רֶשֶׁש (כיום אילת), במסגרת מבצע עובדה.

צילום המעמד הפך לאחד מסמלי מלחמת העצמאות והפך עם השנים לגרסה הישראלית המקבילה להנפת הדגל באיו ג'ימה, ואחד מתצלומי צה"ל המפורסמים ביותר בכל הזמנים. (בתמונה הדגל שופץ).

ניצחון זו הגדרה אבסטרקטית של מצב בו הושגו מטרות מלחמה. ישנם מצבים בהם ניתן להגדיר ניצחון על פי מדד ברור, למשל בספורט. במצבים אחרים קשה לקבוע חד משמעית, כיון שדרושים נתונים אחרים. ברוב המקרים, במושג הניצחון השתמשו כדי לתאר סיום מצב מלחמה. הצלחה במערכה צבאית תוקפנית נקראת "ניצחון אסטרטגי", וניצחון בהיתקלות עם האויב (התגוננות מוצלחת) נקראת "ניצחון טקטי".

בימי הרפובליקה הרומית, ניצחונות נחגגו על ידי מצעד ניצחון, בניית שער ניצחון והקמת אנדרטות ניצחון. בתקופה העתיקה יותר, המנצחים בקרב היו לוקחים שלל מהמובסים, כגון את נשקו של האויב לשימוש משני, או חלקים מגופותיהם.

במאה העשרים המנהגים השתנו.

מי לא מכיר את תמונת הצנחנים ליד הכותל?



את התמונה הזו מכירים ברוסיה כולם ובכל קבוצת גיל ! ברוסיה אין מקום הקשור למלחמת העולם השנייה שבו לא מוצגת התמונה.

הנפת הדגל במהלך כיבוש האי היפני איוו ג'ימה בידי האמריקאים במלחמת העולם השנייה. זה תצלום היסטורי מפורסם, ובו חמישה נחתים אמריקאים וחובש של הצי האמריקני, מניפים את דגל ארצות הברית על פסגת הר סוריבאצ'י שבדרום האי.

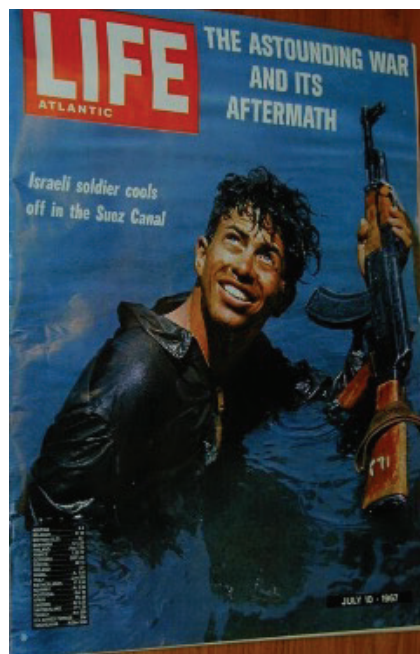


הצלם ג'ו רוזנטל צילם ב-23 בפברואר 1945 במהלך קרב איוו ג'ימה שבו נכבש ההר. בתצלום מוצגת הנפת הדגל השנייה על הר סוריבאצ'י. הנפת הדגל הראשונה צולמה בידי לואיס לווארי, אולם תצלומו לא התפרסם בזמנו וגם כיום, זוכה לפרסום מועט. גם תמונה זו מבויתת.

תצלומו של רוזנטל זכה לפופולריות רבה. הוא הודפס מחדש אלפי פעמים בעיתונים ובכתבי עת שונים והפך עבור הציבור האמריקאי לתצלום המסמל את הניצחון במלחמה. בשנת 1945 הוא זיכה את הצלם בפרס פוליצר לתצלום הטוב ביותר, והיה לתצלום הראשון שזיכה צלם בפרס באותה שנה שבה פורסם לראשונה.

ומה לדעתכם תהיה תמונת הניצחון אחרי גמר המערכה של "חרבות ברזל"?
האם תהיה בכלל תמונת ניצחון?
ואם כן – מה תהיה?.....

במלחמת ששת הימים שירת יוסף בן חנן כקצין המבצעים של חטיבה 7, ולחם עמה בקרבות לכיבוש סיני מגבול רצועת עזה ועד תעלת סואץ.



זה החייל שתמונתו הופיעה על שער מגזין לייף, כשהוא רוחץ במי תעלת סואץ ומניף רובה קלשניקוב מעל לראשו. תמונה זו הפכה לאחד **מסמלי הניצחון הישראלי במלחמת ששת הימים**.

בסיום מלחמת העולם השנייה ב-8 למאי 1945 צבאות הברית והרוסים חתמו עם קצינים גרמנים על אקט כניעה מוחלט. תאריך זה מצוין בארצות שונות באופנים שונים. חתימה על אקט הכניעה התקיים פעמיים, אבל ספק אם מישהו יודע או זוכר זאת היום. כדי להכניס לתודעה של מיליוני האנשים את הניצחון, היה צריך ליצור סמל לניצחון! קצינים פוליטיים האחראים על יצירת התודעה, בעזרת צלם (שהיה חייל ובמקרה ממוצא יהודי), יבגני חאלדי, ביימו תמונת ניצחון. כדי שהתמונה תראה אמיתית, הוסיפו במעבדה עשן והורידו את שעון היד של החייל האוחז בדגל (כדי שלא ייחשד בביזה). תעתיק של דגל זה מלווה את המצעדים בכיכר האדומה עד עצם היום.





מאת: זהר ארנון – כפר מעש

בנוסף הצטוו המתנחלים להמשיך בטיוב, ככתוב: "כי תבואו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל...". גם כאן, המושג "עץ מאכל" נאמר באופן הרחב ביותר, כפי שראינו לעיל.

החלוצים, לא מעטים מהם באו מארצות מיוערות, הבינו את היתרונות בנטיעת עצי יער בצד מטעים, המשבחים את האוויר אותו אנו נושמים והכול לרווחת הכלל. אז אנא, אל תעקרו נטוע, אם לא הכרחי.

"זה לא הכביש", אמרתי לנהג שהסיע אותנו. "יכול להיות", הוא אמר, "אבל זה הכביש שבנסיעה בו עשויים להגיע ליעד שנבחר

בכפר מלל.

"יכול להיות שאתה צודק, אבל אם זה באמת הכביש, איפה שדרת הקוזארינות הנפלאה שהטילה עליו צל מנחם בימות קיץ לוהטים?

הבנתי, "אמר הנהג. נוסטלגיה. כנראה שמזמן לא עברת פה. "היו זמנים", כמו שאומרים.

הכביש שרבו בצל הקוזארינות, התאים לעגלה רתומה לסוס או לפרד. בימינו עוברות כאן מכוניות. הרבה מהן. היו חייבים להרחיב את הכיש הן כדי לאפשר לכלי הרכב הרבים לעבור עליו בביטחון, בלי לסכן חיי אדם עד כמה שניתן. כפי שניתן לראות, עוברות כאן מכוניות בשטף בלתי פוסק, כולל הרכב שלנו.

ומה על העיקרון: "אל תעקרו נטוע"?

שריר וקיים, כל עוד לא מעורב ביטחונם של בני אדם. העיקרון "מתגמש" כששלומם של בני אדם מעורב. במקרה כזה, "העקירה" בלתי נמנעת.

אחרי מלחמת השחרור הוצעו לחיילים משוחררים קורסים שונים, אני בחרתי בלימוד יערנות. הקורס נערך בחדרה. המרצים היו, ברובם, אנשי הפקולטה לחקלאות של האוניברסיטה העברית ברחובות. בגמר הקורס עבדתי במחלקת הייעור של קק"ל. גרתי בקיבוצים (מטעם קק"ל בהתאם ליער בו עבדתי). כיערן, הבנתי, שיש מצב שמחייב לעקור נטוע. אפילו בביעור. עלינו לפתוח "שבילי אש", ליצירת "קרחות" ללא עצים, כדי למנוע התפשטות האש. יש כמובן עוד סיבות שמחייבים לעקור נטוע. אבל, בזירות, "ברחל בתך הקטנה" כמו שאומרים, שפירושו האחר: "בדחילו ורחימו".

את "סוד" היחס ההדדי בין האדם לטבע הבינו קדמונים, כפי שמצביעה המובאה שלהלן:

"כי תצור על עיר ימים רבים להילחם עליה לכובשה, לא תשחית את עצה... כי ממנו תאכל ואותו לא תכרות, כי האדם עץ השדה... "ספר דברים". (זהו מקור לשיר בשם: כי האדם הוא עץ השדה" של נתן זך).

תנו חכמים: "כי ממנו תאכל". לאו דווקא עצי פרי, אלא "עץ", כול "עץ" (כמעט) שמשמש למיני צרכים, מפרנס את העוסק במלאכה.

המשך מעמוד 3 - קהילה בהקמה במועדון

המרכז הקהילתי והמועדון בצור יצחק מציע כיום מגוון פעילויות עבור הפנסיונרים, כולל ריקודי שורות, סדנאות יצירה אחת לתקופה, הרצאות, סרטים, שירה בציבור, טיולים ועוד.

היישוב עדיין מתפתח ולא תמיד כל השירותים זמינים במרחק הליכה.

בישיבה שנערכה במועדון הגמלאים עם נציגי הוועד המקומי באוגוסט השנה, הועלו מספר רעיונות כיצד לעודד יותר אנשים לבוא ולהשתתף בפעילויות המועדון. במועדון ביקשו להגביר את פעילות הוועד ליזום ולייצר מגוון פעילויות רחב יותר למבוגרים, לפנות לכל המבוגרים ביישוב, לפי רשימות קיימות, לעדכןם בנעשה במועדון ולעודדם להגיע אליו.

להלן עיקרי תכנית הוועד לפיתוח ולעידוד השתתפות גמלאים וגמלאיות בפעילויות המועדון כפי שנמסרה לעיתוננו:

1. יצא סקר מסודר בו תתאפשר בחירת תכנים רצויים, כולל יכולת לבקש אירועי תרבות/חוגים/פעילויות מתאימות.
2. תופץ רשימה מעודכנת של כלל הגמלאים והגמלאיות ביישוב ונדאג ליצור קשר ולברר מה מצבם.
3. יקבע מועד למפגש בספטמבר בו תוצגנה תוצאות הסקר וינתן מקום להעלאת הצעות נוספות.
4. יתבצע מעקב אחר פעילויות שמתקיימות ברחבי המועצה האזורית דר' השרון המיועדות לגמלאים. במידה ותמצא פעילות ראויה שיהיה אליה ביקוש נרחב, ננסה להעמיד לרשות הגמלאים הסעה מהיישוב (כמובן שזה תלוי הרשמה וביקוש).
5. ענבל ס.ה. (מנהלת התרבות ביישוב) ועדינה פועלות בצוותא כדי לקדם יציאה לטיולים מסובסדים דרך רשות הטבע והגנים.
6. תפורסם תכנית חודשית מסודרת לטובת כלל באי ובאות המועדון.

אני מקווה שכמות הגמלאים שיפקדו את המועדון תגדל בעתיד וכך גם סוגי הפעילויות בהתאם לבקשת הגמלאים ולפי תוצאות הסקר שמתבצע כיום (כמובן זה תלוי ביכולות התקציביות שקיימות).

התנדבות ותמיכה, אי טל טפיות

מאת: רוחה הראל – כפר ורבורג



קיימים מיזמים רבים, ואמנה כמה מתוכם: **"מיזם חזות הבית"**, שמטרתו לאבזר בתים של משפחות שנפגעו במהלך המלחמה. המיזם טיפל וממשיך לטפל במשפחות המפונים, במשפחות החטופים ובמשפחות השכול וכן בחיילים פצועים. כשהמכנה המשותף כ-1,000 משפחות, קבלו תרומות של ריהוט וחפצי בית אחרים.

קיים גם מיזם **"חזית הבית"**: זהו מיזם אותו מלווים מאות מתנדבים, כ-400 מעצבים, הנדימן וצוות מלווי משפחות.

מיזם התנדבותי נוסף **"מהנדסים ללא גבולות"** – שעיקר עיסוקו בהנגשת בתים חנים לפצועי מלחמה. מתנדבים דואגים שבית הפצוע יהיה תואם ונוח למטרותיו. הצוות מתקין מאחזי יד, רמפות להקלה בעלייה לבעלי מוגבלות, ארגון הבתים לפי הצורך ונגישות לממ"דים.

במועצה האזורית דרום השרון – הנשים הקימו קבוצות תמיכה לנשות המילואימניקים, אימהות לוחמות, להן הורכבו סדנאות בטבע לחיזוק, עידוד וליווי מבורך.

ביישובי המועצה קיימים כל אותם מאפייני ההתנדבות שצינו, עם דגש על הנוער והתנדבויות לחקלאות. ניתן סיוע למשפחות של אנשי מילואים, סיוע לחיילים בחזית בציד, ובהכנת אוכל. מספיקה הודעה קצרה על צורך והנושא מקבל מענה מידי.

לאחרונה התוודעתי לתרומה מרגשת במיוחד, של חניכים בקורס, שבשל המצב הביטחוני הרגיש, מצאו עצמם בחופשה לשבוע. מתוך רצון לתרום במשהו, יצרו קשר וסגרו עם קיבוץ בארי, ללוות משפחות לאריות התכולה ממה שנשאר בבתיים והעברתם לקיבוץ חצרים ששם ביתם הזמני.

כמה נתינה יש בדור הזה וכמה חשובה המחשבה לתמוך במשפחות, שחוו כאב ושכול. **אלופים, נוער זהב !!!**

ככל שמצב חירום זה נמשך, צצים להם מצוקות וצרכים חדשים, ובמקביל גם פתרונות התנדבותיות, הן בקהילות הקטנות, והן בקהילות מאורגנות יותר. למרות הזמן הממושך, מאז אותה שבת שחורה, רוח העם איתנה ועזרה לזולת נותנת מענה ומחזקת את החלשים בחברה, תוך אכפתיות ובידיעה שזה יכול להמשך עוד זמן...

אסיים עם תפילה להשבת החטופים כולם ומי ייתן ובמהרה.

המדינה הקטנה שלנו שרויה במלחמה ממושכת זה זמן רב ולכך, השלכות צבאיות, כלכליות, פוליטיות וכמובן חברתיות מורליות.

בחלק שבו יש לנו האזרחים בשטח השפעה, ניתן למצוא, מעורבות בלתי נלאית, יצירתיות, הרבה אהבת חנינם ותקווה לבאות.

קיימת הרבה עשייה, חלקה גלויה, חלקה פחות כשהמכנה המשותף הוא – התנדבות.

מתחילת המלחמה צמחה לה התארגנות גדולה ומרשימה של שינוע ציוד ואוכל ללוחמים. למרות הזמן הרב שנקף, זה עדיין מתקיים.

חלק גדול מההתארגנות הזו ניזקף ל**"אחים לנשק"** – ארגון מתנדבים שיסודותיו בנויים על מילואימניקים בגילאים שונים, רבי השפעה, נתינה ויכולת ארגון מופלאה, שסחפה אחריה אלפי מתנדבים מכל רחבי הארץ, כולל מושבי דרום השרון.

תחום נוסף הוא **העזרה לחקלאים** – תחילה זה בלט בדרום, בשל העדר עובדים זרים. בשל התרחבות הלחימה גם לצפון, נוצר צורך אקטיבי גם ליישובי הצפון מגיעים מתנדבים, חלקם פנסיונרים, נשים וגברים קשישים, שרואים בכך ציונות ושליחות.

גם בימים אלה העזרה לחקלאים מתקיימת ללא הרף. לאחרונה שובצו כ-400 בני נוער, שנמצאים בחופשה, למספר מוקדים בעזרה לשתילת תות שדה וכו'.

עסקים קטנים, בעיקר בצפון, עומדים על סף קריסה ומתנדבים, מסייעים בשיווק ישיר או במרוכז על מנת לסייע להם לשרוד בימים קשים אלה.

משפחות החטופים שעוברים תופת כפר חודשים ארוכים וחשוכים, נתמכים מורלית בכיכר החטופים, בתרומות וכן בצעדות השונות והארוכות. הצועדים זוכים לליווי פיזי, חלוקת מים ומזון לאורך המסלולים הארוכים וכמובן לתמיכה רגשית עם הרבה אהבה ודאגה.

למפונים שטרם שבו לביתם, שלחלקם אין תאריך חזרה, ולחלקם אין בית לחזור אליו. מגיעה התמיכה ומקלה ולו במעט על מצוקתם. התמיכה כוללת תרומות בתים וחדרים, הפעלה לילדים, שיחות וביקורים פרטיים, מופעי אומנים מהשורה הראשונה, עם הרבה אהבה והשקעה מורלית.

העובדים הזרים בישראל בעת המלחמה

מאת: מירה גל-פאר



להישאר ולהמשיך לדאוג למטופליהם. במיוחד העובדים שמוצאם מאסיה, הרגילים לפי תרבותם להתייחס אל מטופליהם הקשישים בכבוד ולדאוג להם, כאילו היו בני-משפחתם המבוגרים. המשפחות הישראליות לרוב דואגות לעובדים והרשויות משתדלות לטפל גם בצרכים הרגשיים שלהם.

ר. שוקר, עובדת סוציאלית בחברת סיעוד מספרת, שלא שמעה על בעיות אצל העובדים הזרים שחברתה מעסיקה, לרוב בסיעוד. היא שיתפה אותי בכמה סיפורים מרגשים: "בתחילת המלחמה התקשרה אלי עובדת זרה שהייתה בחופשת-מולדת באוזבקיסטן ורצתה לקחת את המטופלת שלה אל ארצה כדי להגן עליה. בסופו של דבר, היא חזרה לארץ ושתיהן נסעו יחד לאילת."

סיפור אחר המורה על מסירות הוא על פיליפינית שטיפלה בקיבוץ בדרום באשה בת 95. כשנכנסו מחבלים לדירה, היא נתנה להם את כל חסכוניותה ששמרה עבור משפחתה - ובלבד שתציל את הזקנה. וכך אמנם קרה. אותה מטפלת חיבקה את הזקנה ואמרה לה שלא תעזוב אותה לעולם.



מטפלת מאוקראינה, המטפלת בקשישה בת 90 בדור מוגן במרכז הארץ, עומדת עד עתה בלחץ משפחתה ואומרת "גם באוקראינה יש מלחמה, כבר עדיף להישאר כאן. קשה לעזוב קשישה כזו לאחר כל כך הרבה שנים ביחד. וגם הכסף טוב".

יש הרבה יוזמות לסיוע ותמיכה בעיקר מצד בני המשפחות להן הורים זקנים חסרי ישע. המטופלים, שנותרו נתמכים בעובדים הזרים אסירי תודה. ראוי להתייחס גם אליהם כשותפים, וליצור עמם תחושה של שותפות בגורל.

עובדת זרה מקמבודיה נתקפה בפחד כאשר שמעה סירנה בפעם הראשונה, מה גם שבדירת מגוריה לא היה ממ"ד. אולם לאחר זמן לא רב הסתגלה למציאות ועל אף פניות מקמבודיה של בני משפחתה הדואגים, שעודדו אותה לחזור, החליטה להישאר בישראל עם המטופלת שלה.



לפי הנתונים של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, 66% מהעובדים הזרים בישראל הגיעו ממדינות אסיה, 22% ממדינות אירופה ו-10% ממדינות שונות. רובם הועסקו בעיקר בעבודה חקלאית, בבנייה, בסיעוד ובעזרה ביתית.

עם פרוץ המלחמה בדרום, ב-7.10.2023, רבים מהעובדים, שעבדו בעיקר בחקלאות, עזבו את הארץ בעידוד ממשלותיהם או משפחתם הדואגת מעבר לים.

שירי לב-רון, הממונה על זכויות עובדים זרים במשרד העבודה מוסרת, שעזבו את הארץ למעלה מ-7,000 עובדים, מרביתם בחקלאות. כ-30 נרצחו והיו גם שנחטפו.

עובדי הסיעוד נשארו ברובם בארץ. בימים הראשונים למלחמה נוצרה פאניקה ועובדים עזבו. רוב המטפלים והמטפלות שעזבו היו ממולדובה. מתוך אלה שעזבו, רובם עבדו במוסדות סיעודיים, כמו בתי-אבות מוסדות גריאטריים ובתי מלון, והותירו בארץ מחסור במועסקים בתחום הסיעוד. ניכר כעת מחסור קשה בעובדים במוסדות אלה, שרק כשליש מתוכם הם ישראלים. לפי הערכה, חסרים כעת כ-7,000 עובדים סיעודיים, והקשישים נפגעים. נראה שהקשר הנפשי הקרוב של עובדי הסיעוד שנשארו בארץ עם מטופליהם, היה בין הגורמים המכריעים שהשפיעו על החלטתם



ספר

הבריחה מדמשק של ג'ק בלנגה /

יניב מגל

| מאת: צביקה ביקל - כפר מל"ל,

גיקלין תורג'מן - נירית |

ג'ק בלנגה הוא עורך דין, רואה חשבון ויועץ מס, מהמובילים בארץ. אל סיפרו

"הבריחה מדמשק" אותו כתב יניב מגל התוודעתי דרך חברה שהייתה אתו בקשרי עבודה.



אני בעצמי ילידת העיר חאלאב שבסוריה, ברחתי עם משפחתי במסע רגלי דרך תורכיה בשנת 1965 בהיותי בת עשר. וסיפור הבריחה מלווה אותי שנים בכתיבה והועלה על ידי בעבר על הבמה. כבר בדפים הראשונים של הספר, הרגשתי שאני נוסעת אחורה בזמן. התיאורים החיים והמרתקים של השנים בהם חי ג'ק, עם משפחתו ברובע היהודי בדמשק, הרדיפות של השלטון, האיסור לצאת מהרובע ללא אישור, הפחד הקבוע בו חיו היהודים. הם היו חשופים להתעללות

שכניהם הערבים, שעברו לגור בדירות שננטשו על ידי היהודים. הייתה תחושה שאין עתיד במקום, הקהילה התרוקנה מגברים צעירים שברחו לארץ, המצוקה של הבחורות שנשארו ללא אפשרות להינשא, ובעיקר הפחד שליווה את היומיום ולא הירפה.

הוריו ניסו לברוח בשנת 1970 ונתפסו. האב נאסר לשנה וחצי ועבר עינויים קשים, אולם הדבר לא ריפה את ידיו והוא המשיך לחלום על עליה לארץ ישראל. לאב היה בית חרושת ליוצא איקה ולכריית נחושת. הוא עבד שנתיים וחשך כסף על מנת לשלם למבריחים הערביים, שהבטיחו לסייע להם להגיע לתורכיה. הקטע המרגש ביותר בספר, הוא תיאור מסע הבריחה שלהם בשנת 1980. ג'ק היה אז נער בן שתיים עשרה, הם ברחו מהעיר חאלאב לתורכיה. המסלול הרגלי אותו הם עברו בהרים, הוא אותו מסלול שאני עברתי עם משפחתי, חמש עשרה שנים קודם לכן. אותו פחד משתק, מתח חרדה בלתי נתפסת ולצידה נחישות אדירה לברוח בכל מחיר מהמקום הארור ששמו סוריה, ולהגיע לישראל. כמו משפחתי, גם משפחתי בלנגה הגיעה ערום ועריה ללא רכוש, אותו נאלצו להשאיר מאחוריהם. הוא מתאר את קשיי הקליטה הכואבים, הפערים בתרבות, חוסר היכולת של בני המשפחה הוותיקים לסייע להם, את החלום ושיברו ואת העבודה הקשה בה עבדו הוריו ימים ארוכים במספר מקומות.

הספר נפרש על פני ארבעה עשורים וכתוב על ידי יניב מגל בכישרון רב. ג'ק בלנגה מספר דרך הסיפור המשפחתי גם את סיפורו של יהדות דמשק, מהקמת המדינה ועד הבריחה עשרות שנים מאוחר יותר. כפי שצינתי, ג'ק בלנגה, הוא גבר משכיל ומצליח הנושא היום במשרות מכובדות, אולם הוא לא שכח את עברו אותו בחר להנכיח בספר "הבריחה מדמשק".

מומלץ מאד לקריאה גם בימים קשים אלה, בהם אני חוזרת ואומרת "מי שלא טעם גלות מימיו לא מבין את הנס של לחיות חופשי בארץ ישראל".

גם צביקה ביקל, חבר המערכת, יליד הארץ ממליץ בחום על הספר.

עוגת דבש

| מאת: עדנה פיינר |



מטבח



החומרים:

- 1 כוס דבש
- 1 כוס סוכר
- 1 כוס שמן קנולה.
- 3 חלמוני ביצה.
- 1 כוס קפה חזק.
- 1 כפית קינמון.
- 1/2 כפית ציפורן.
- קורט מלח.
- 2.5 כוסות קמח.
- 1 כפית אבקת אפיה.
- 1 כפית סודה לשתייה.
- 3 חלבונים + 1/4 כוס סוכר.

אופן ההכנה:

לערבב ידנית בקערה אחת את כל החומרים הרטובים, בקערה נוספת את כל החומרים היבשים. לאחד לתערובת אחת. להקציף את החלבונים עם 1/4 כוס סוכר לקצף יציב.

לאחד בעדינות את קצף החלבונים עם התערובת הראשונה, למזוג לשתי תבניות אינגליש קייק משומנות.

לפזר מעל שקדים פרוסים ולאפות בחום של 170 מעלות כ-35 דקות.

שנה טובה



עמותת תפוח" לקידום תרבות פנאי וחינוך דרום השרון



רשימת טלפונים חשובים

מנכ"לית העמותה

מירית כץ 054-3901390

מ"מ מנהלת תחום ותיקים

גלי זמיר 052-3343838

מרכז היום בנווה ימין - 09-7658357

מנהלת מרכז היום: סיגי אברבנאל 052-3200909

מיטל גלעד - עובדת סוציאלית 09-7658357

מזכירה: רותי כמרה

מועדון מכללת "דורות", כפר מעש

מנהלת: כלורה כץ 03-9080845

מועדון מכללת "הדרים", שדה רבורג

מנהלת: רינת ויסמן 09-7481844

"קפה בשדה" לניצולי שואה, שדה רבורג

מנהלת: אליסיה ויינגרטן 09-7481844

קהילה תומכת

רונית גטניו - מנהלת הקהילה התומכת

054-9900690

אמהות קהילה:

איילה כהן 052-4546353

אליסיה ויינגרטן 053-5209259

רינת ויסמן 054-7552919

ש.ל.ל דרום השרון 03-9005771

עורכת ראשית עיתון כיוון חדש

שוש ברקאי 052-2541836



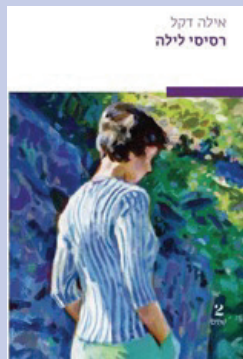
ספר

רסיסי לילה / איילה דקל

| מאת: חיה פלג - כפר מעש |



הספר מרתק ומשלב שתי עלילות שונות. האחת על החלוצה **חיותה בוסל**, שעלתה לארץ בעלייה השנייה והייתה מחנכת, ממייסדי קיבוץ דגניה וממייסדות תנועת הפועלות בישראל. חיותה כתבה יומן על חייה האישיים ועל חיי החלוצים בתחילת המאה*. הדמות השנייה היא **יערה**, דמות בדיונית בת זמנינו. יערה נשואה, אם לילדה קטנה, מרצה צעירה ומבטיחה בחוג להיסטוריה באוניברסיטה.



חיותה הגיעה ארצה עם אהובה יוסף ועבורם העלייה לארץ הייתה חלום שהתגשם, אך הם גילו במהרה שארץ ישראל שונה מהחלום. רבים מחבריהם התייאשו וחזרו לאירופה, אך חיותה ויוסף המשיכו להיאבק להקמת מדינת מופת בארץ ישראל.

הספר בנוי פרקים פרקים, כל פרק מספר לסירוגין על חיי אחת משתי הדמויות. העלילה נעה בין סיפור הקשיים איתם התמודדו החלוצים בתחילת המאה לבין חייה של יערה בת זמנינו והתמודדותיה. המעברים בין התקופות מהווה חיבור בין עבר להווה ומעלה הרהורים ותובנות רבות.

יערה מתרשמת מיומנה של חיותה ונשאבת לתוך חייה. היא מתפעלת מאומץ ליבה וממאבקה המרשים לשיפור מעמד האישה בתקופתה וחתירה לשוויון זכויות לנשים. הספר משלב ציטטות מתוך היומן המקורי של חיותה*: **"המלחמה של האישה בימינו אלה עוד יותר קשה מהמלחמות היותר קשות באנושות. היא לוחמת את מלחמת כל איש השואף להשיג לו בחיים תוכן ועניין שימלאו אותו בכל זמן. ועוד יותר קשה היא המלחמה שהאישה צריכה להיאבק בכל מכריחיה שלא לקחת חלק בחיים הציבוריים והמדיניים."** חיות התקוממה נגד ההתנהלות של הגברים בקבוצת דגניה בה לא הייתה לנשים זכות הצבעה באספת החברים, שבה התקבלו כל ההחלטות.

הספר פורסם בשנת 2024 כאשר מלחמת חרבות ברזל עדיין בעיצומה ובעלה של הסופרת משרת במילואים בעזה.

"ב'אחרית דבר' כותבת איילה דקל:
"בתוך המציאות השבורה הזו אני צוללת שוב ושוב לתוך עולמה של חיותה והיא זו שמעניקה לי כוח לשרוד את היום הבא ומזכירה לי שיש חיים מעבר להררי הקושי והכאב."

הספר, כתוב ברגישות ומשלב סיפור אהבה ואובדן, תקוות ואכזבות קשיים והתמודדויות. גם אני מלאה התפעלות מכוחות הנפש של חיותה שהתמודדה עם שכול ואובדן לצד התמודדויות ומאבקים על מעמד האישה בחברה.

אומנם, היום יש לנו מדינה, יש לנו צבא, אולם עדיין עלינו להיאבק על הזכות לחיות בשלום בארצנו מול אויבים רבים וגם להיאבק על מעמד האישה.

* יומנה התפרסם תחת השם "יומנה של חיותה בוסל" 1911.